

[Ministeren for offentlige arbejder]

Det var det, der fik den daværende minister – altså en af de ministre, der har været mellem hr. Risgaard Knudsen og mig – til at indgå i et sådant udredningsarbejde. Det er evident, at der deraf blev en ny praksis, nemlig beflyvning om natten ved disse undtagelsesvisse og heldigvis sjældne lejligheder. Når jeg siger »heldigvis«, er det ikke, fordi jeg frygter, at nogen skulle blive forstyrret, hvis det var lidt oftere, for der er ingen forstyrrelse, men for at holde mig loven efterrettelig.

Der er selvfølgelig ikke af mig antydning noget som helst – det kan hr. Risgaard Knudsen overbevise sig om, når han læser, hvad jeg har sagt – om, at der var en ny praksis i fortolkningsmæssig henseende. En sådan kender jeg ikke. Om dette ved jeg kun det, justitsministeriet har udtalt.

Må jeg for mit eget vedkommende afslutte med at sige, at alle de, som vil blive beskæftiget med sagen under ministeriet for offentlige arbejder, selvfølgelig er mere end ivrige for at betjene udvalget med alt det, vi måtte kunne bidrage til.

Jeg er lidt forbavset over, at hr. Ole Henriksen mener, at det er nødvendigt med, som han siger, uafhængig juridisk ekspertise. Jeg ved ikke, om det før er blevet, eller hvor tit og ved hvilke lejligheder det skulle være blevet betvivlet fra folketingsmedlemmers side, at justitsministeriets lovkontor i sager af denne art kan betrages som absolut juridisk fritstående og uafhængigt af enhver politisk interesse. Det tror jeg det kan.

Men hvis nogen finder på at ville have udtalelser fra bestemte andre, og hvis der ikke stiller sig legale hindringer i vejen derfor og jeg som postbud kan bidrage til, at noget sådant indhentes, så vil jeg selvfølgelig stille mig overordentlig positiv hertil. Men jeg er ikke helt klar over mine rettigheder og muligheder i så henseende.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Det er til hr. Jimmy Stahr, som har undersøgt det på kryds og tværs og ikke har fundet klager over nattebelyvning på bane 12-30. Jeg synes, hr. Jimmy Stahr skulle aflægge en visit hos udvalgssekretæren, hvor der formentlig fortsat ligger et bjerg af klager over støjgener, der hidrører fra bane 12-30. Men

o.k., det finder vi ud af under udvalgsarbejdet.

Det er ikke sådan, at jeg ikke er klar over og må acceptere, at der er støj fra en lufthavn i al almindelighed. Det, dette handler om, er unødvendig støj, og det er den, vi skal prøve at få begrænset.

Jeg vil sige til ministeren for offentlige arbejder, at jeg anfægter ikke og har ikke mistillid til lovkontoret som sådant. Jeg kan bare konstatere, at det er i strid med det, jeg har citeret i mit første indlæg her. Når professor v. Eyben og andre, som er kyndige i forvaltningsret, siger, at disse bemærkninger har den betydning, og når lovkontoret siger, at det har de ikke, så må vi et eller andet sted hen for få klaring på den sag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Først noget om miljøet. Jeg sagde, hr. Jimmy Stahr, at de beboere, der bor derude, må lide på grund af støjen fra flyene om natten. Det sagde jeg på baggrund af, at vi i VS – jeg tror ikke, vi er de eneste – har modtaget klageskrivelser fra beboerne derude, som de har underskrevet. Det tror jeg også at socialdemokratiet må have gjort på et tidspunkt, det har også været i lokalradioen. Nogle mennesker derude er i alle tilfælde utilfredse med, at der er støj om natten. Vi kan diskutere, om støjen er for stor i forhold til gældende bestemmelser og sådan nogle ting, om de gældende bestemmelser er rigtige eller forkerte, men det er en anden ting. Folk derude føler, at det støjer for meget.

Det juridiske er for så vidt interessant. Vi har alle sammen sagt, at vi ikke er jurister. Det er jeg heller ikke. Det er interessant, at notatet siger, at de bemærkninger, hr. Risgaard Knudsen i sin egenskab af minister i sin tid kom med, er retligt bindende i forhold til den lov, ministeren udtalte sig om. De er så ikke retligt bindende i forhold til en anden lov, og så kan man i forhold til en anden lov gøre det, som den første lov åbenbart tilsigtede at man ikke må gøre.

Nu er jeg ikke jurist – det vil jeg sige én gang til – men det skulle ikke undre mig, om man må gøre sådan nogle ting, så jeg synes, det på det juridiske plan vil være utrolig interessant at få boret noget dybere i og finde frem til, om det kan være gængs praksis. El-